

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Ponedjeljak, 4. travanj 2018. [\[Multimedia\]](#)

Misa – Završni obred

Draga braćo i sestre, dobar dan i sretan vam Uskrs!

Vidite da danas ima cvijeća: cvijeće izražava radost, veselje. Na nekim mjestima Uskrs se također naziva „cvjetni Uskrs“, jer cvjeta uskrsli Krist: on je novi cvijet; cvjeta naše opravdanje; cvjeta svetost Crkve. Otud mnogo cvijeća: to je naša radost. Čitav tjedan slavimo Uskrs, cijeli tjedan. I zato, još jednom, zaželimo jedni drugima sretan Uskrs. Recimo zajedno: „Sretan Uskrs“, svi! [odgovaraju: „Sretan Uskrs!“]. Također bih želio zaželjeti sretan Uskrs - jer je bio rimski biskup - voljenom papi Benediktu koji nas prati putem televizije. Zaželimo svi papi Benediktu sretan Uskrs: [kažu: „Sretan Uskrs!“] I glasan pljesak, molim!

Ovom katehezom zaključujemo ciklus posvećen misi, koja je upravo spomen, ali ne samo kao sjećanje, u njoj ponovno proživljavamo Isusovu muku i uskrsnuće. Posljednji put smo stigli do pričesti i popričesne molitve; nakon ove molitve, misa se zaključuje blagoslovom koji podjeljuje svećenik i otpustom naroda (usp. Opća uredba Rimskog misala, 90). Kao što je počela znakom križa, u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, misa, to jest liturgijski čin, se i zaključuje u ime Presvetoga Trojstva.

Međutim, znamo da, dok se misa završava, započinje zadaća kršćanskog svjedočenja. Kršćani ne idu na misu da obave tjedni zadatak, a onda zaborave, ne. Kršćani idu na misu da sudjeluju u Gospodinovoj muci i uskrsnuću, a zatim žive više kao kršćani: započinje zadaća kršćanskog svjedočenja. Napuštamo crkvu da „idemo u miru“ kako bismo donosili Božji blagoslov u svakodnevne aktivnosti, u naše domove, na radna mjesta, među ovozemaljske poslove „slaveći Gospodina svojim životom“. Ali ako izlazimo iz crkve brbljajući i govoreći: „pogledaj ovo, pogledaj ono...“, s dugim jezikom, misa nije ušla u moje srce. Zašto? Zato što nisam kadar živjeti kršćansko svjedočanstvo. Svaki put kad izlazim s mise, moram izaći bolji nego što sam ušao, s više života, s više snage, s više želje da dajem kršćansko svjedočenje. Po euharistiji Gospodin Isus ulazi u nas, u naše srce i naše tijelo, kako bismo ostali „vjerni otajstvu što smo ga s vjerom primili“ (Rimski

misal, Zborna molitva ponedjeljka u Vazmenoj osmini).

Riječ je, dakle, o prijelazu sa slavlja na život, svjesni da misa nalazi svoje ispunjenje u konkretnim odlukama onih koji se daju osobno uključiti u Kristova otajstva. Ne smijemo zaboraviti da slavimo euharistiju kako bismo naučili postati euharistijski muškarci i žene. Što to znači? To znači dopustiti Kristu da djeluje u našim djelima: da njegove misli budu naše misli, njegovi osjećaji naši osjećaji, njegovi izbori naši izbori. A to je svetost: činiti ono što je Krist činio je kršćanska svetost. Sveti Pavao to precizno izražava, govoreći o vlastitom sjedinjenju s Isusom, i ovako kaže: „S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene" (Gal 2, 19-20). Ovo je kršćansko svjedočanstvo. Pavlovo iskustvo također nas prosvjetljuje: u mjeri u kojoj umrtvljujemo naš egoizam, to jest, dajemo da umre ono što se protivi evanđelju i ljubavi prema Isusu, u nama se stvara veći prostor za snagu njegova Duha. Kršćani su muškarci i žene koji dopuštaju da im Duh Sveti, nakon što prime Tijelo i Krv Kristovu, svojom snagom raširi srce. Dopustite da vam se srce raširi! Da ne budemo one uskogrudne i sitne duše, male, sebične, ne! Budimo široke duše, velike duše, s velikim horizontima... Dopustite da vas Duh, nakon primanja Tijela i Krvi Kristove, učini širokogrudnima.

Budući da Kristova stvarna prisutnost u posvećenom Kruhu ne završava s misom (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1374), euharistija se čuva u svetohraništu za pričešćivanje bolesnika i za tiho klanjanje Gospodinu u Presvetom Oltarskom Sakramentu: euharistijsko bogoslužje izvan mise, bilo u privatnom bilo u zajedničkom obliku, pomaže nam naime ostati u Kristu (usp. isto, 1378-1380).

Plodovi Mise, stoga, trebaju sazreti u svakodnevnom životu. Možemo reći, uz pomalo nategnutu sliku: misa je poput zrna, zrna pšenice koje zatim raste u svakodnevnom životu, raste i sazrijeva u dobrim djelima, u stavovima koji nas čine nalik Isusu. Stoga plodovi mise trebaju dozrijevati u svakodnevnom životu. Doista, povećavajući naše zajedništvo s Kristom, euharistija posadašnjuje milost koju nam je Duh dao u krštenju i potvrdi, kako bi naše kršćansko svjedočenje moglo biti vjerodostojno (usp. isto, 1391-1392).

Nadalje, zapaljujući božansku ljubav u našim srcima, što čini Euharistija? Ona nas odvaja od grijeha: „Što više sudjelujemo u Kristovu životu i napredujemo u njegovu prijateljstvu, to nam je teže prekinuti s njim zbog smrtnog grijeha" (isto, 1395).

Redovito pristupanje euharistijskoj gozbi obnavlja, jača i produbljuje vezu s kršćanskom zajednicom kojoj pripadamo, prema načelu da euharistija stvara Crkvu (usp. isto, 1396), sve nas ujedinjuje.

Konačno, sudjelovanje u euharistiji obvezuje u prilog drugih, posebice siromašnih, učeći nas prijeći s Kristova tijela na tijelo naše braće u kojem on čeka da ga prepoznamo, služimo mu,

štujemo ga i ljubimo (usp. isto, 1397).

Noseći blago jedinstva s Kristom u glinenim posudama (usp. 2 Kor 4, 7), imamo stalnu potrebu vraćati se svetom oltaru, sve dok, u raj, ne budemo u punini uživali na svadbenoj gozbi Jaganjčevoj (usp. Otk 19, 9).

Zahvaljujmo Gospodinu za hod ponovnog otkrivanja svete mise koji nam je dao zajedno prijeći i pustimo da nas privuče obnovljenom vjerom ovom stvarnom susretu s Isusom, umrlim i uskrsnim za nas, našim suvremenikom. I da naš život uvijek bude tako „procvjetan“ poput Uskrsa, s cvjetovima nade, vjere, dobrih djela. Da uvijek nalazimo snagu za to u euharistiji, u zajedništvu s Isusom. Sretan Uskrs svima!

Pozdrav hrvatskim hodočasnicima

Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a na poseban način profesore iz Kliničke bolnice „Sveti Duh“ iz Zagreba, te mlade iz Dubrovnika, Slavonskog Broda, Podstrane i Zagreba. Dragi prijatelji, svojim uskrsnućem Krist je pobijedio grijeh i smrt. Neka njegova živa prisutnost na putovima vaših života uvijek bude vaša najveća radost i utjeha. Hvaljen Isus i Marija!